

ACCIO

CIUTADANA

47

EDITORIAL

Sanejament

Dies enrera, un bon amic em feia notar la coincidència de gairebé tota la premsa esquerrana, en remarcar la necessitat ineludible de portar a terme una intensa campanya en els pobles rurals més apartats, i en els quals, després de dues llargues anyades, encara quasi bé no s'ha notat el canvi de règim, continuant sotmesos al jou caciquil, i em deia l'amic alludit que, pariona amb aquesta tasca de divulgació i propaganda del nostre ideari i deslliurament de les comarques rurals, seria també indispensable emprendre una enèrgica campanya per a què la República arribi d'una vegada a les corporacions públiques i als organismes oficials, on per vergonya de tots els homes demòcrates i liberals, encara tot segueix igual o pitjor que abans del 14 d'abril del 31.

I val a dir que l'amic tenia raó sobrada; tenia tota la raó. Sembla talment que hom s'espanti, que s'acovardeixi o que entre tots hi hagi la consigna del silenci per a envestir resoltament aquesta qüestió primordial de sanejament dels nostres organismes, organismes en els quals el ciutadà que paga deu ésser servit i atès tal com té dret, i el ciutadà que cobra deu atendre i servir com és el seu deure.

La República ha de sanejar l'ambient, moralitzant les costums. Cal acabar amb aquest estat anormal de coses que perjudica la serietat i reputació del nou règim; cal liquidar definitivament aquest llegat vergonyant de la desacreditada monarquia borbònica. L'obrer manual o l'empleat que treballa en una fàbrica, taller o despatx particular, sap que té l'obligació de complir el seu comès, acudint al treball a les hores assenyalades i que tant la fàbrica, com el taller, com el despatx, són uns llocs de treball on s'hi va a fer la tasca que prèviament li ha estat encomanada i que ell ha acceptat, però mai podrà ésser punt

de reunió o desbarjo en els quals hom hagi d'anar a distreure les hores passant conversa, llegint el diari, fumant cigarretes o dedicant-se a altres quefers, i el burgès, dintre les normes de la raó i de la justícia, té el perfecte dret i pot exigir al seu assalariat l'esforç físic i intel·lectual indispensable per al compliment de les condicions estipulades en el contracte de treball.

Així mateix, els governants de la República i els representants populars en els organismes públics, com a administradors escrupulosos i conscients de l'Estat (en aquest cas concret, el burgès) tenen l'obligació moral de vetllar per a què no sigui defraudat el seu administrat, privant terminantment els seus assalariats la duplicitat i acumulació de càrrecs que impossibilita l'estricta compliment de les obligacions inherents a cada un d'ells, recordant-los-hi les hores de treball establertes i que aquelles hores han de rendir i donar el seu fruit, i assabentant-los, per si un cas se'n haguessin oblidat de què el ciutadà que acudeix a una dependència de l'Estat té, a l'igual que el burgès particular, el perfecte dret i pot exigir que sigui ben servit, que en definitiva, si s'haguessin d'establir categories, a no dubtar que tindrien la màxima preferència els que paguen i no els que cobren, ben al revés de l'opinió sustentada per alguns ensupervits, orgullosos impertinents i ridículs, que, pel sol fet d'haver pogut enquibir-se en algun lloc d'aquests, ja es creuen poder tractar als demés amb despreci, bo i mirant-los de reull.

A més, a més, d'aquest espectacle de dignificació burocràtica, hi ha l'aspecte de dignificació política. La República no ha de permetre, no pot permetre que a l'ombra d'uns càrrecs, i xuclant dels pressupostos, visquin aquests monàrquics vergonyants que, conscientment, pertorbaren i dificultaren l'acció dels

SETMANARI DEL PARTIT R.F.N
DE LES COMARQUES GIRONINES

GIRONA

21 juliol 1931

15 cts

ACCIO 47 CIUTADANA

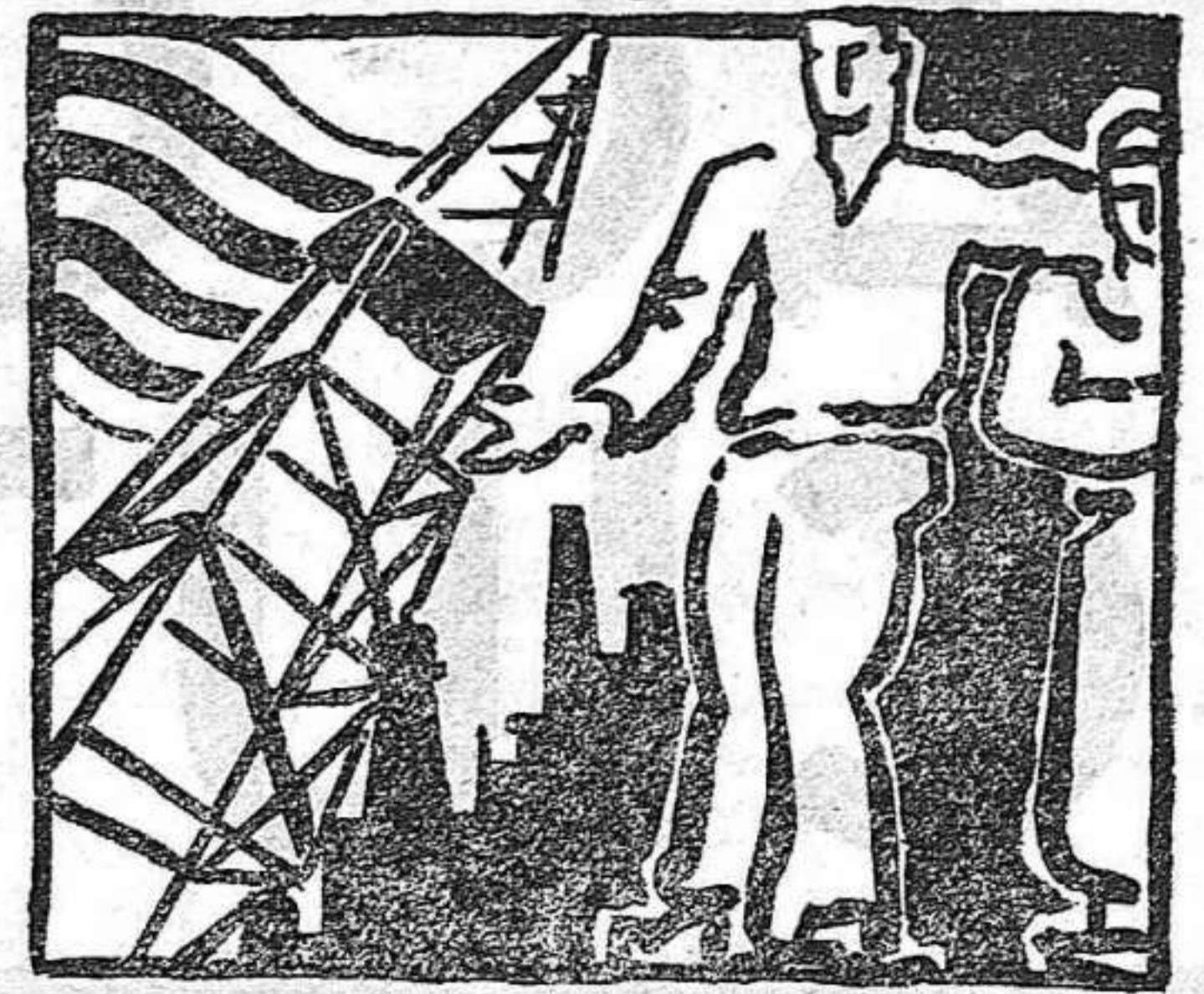
21 juliol 1933

SETMANARI DEL PARTIT REPUBLICÀ FEDERAL
NACIONALISTA DE LES COMARQUES GIRONINES

Redacció i Administració: C. Carme, 13. - Girona : Tel. 199
Hores despatx: 6 a 8 de la vetlla
Subscripció trimestre: 175 Surt els divendres

DELEGACIONS COMARCALS

OLOT
Màrtirs de Jaca, 9
RIPOLL
Trinitat, 6-2.º
GIRONA
Carme, 13
PALAMÓS
FIGUERES
Cervantse, 3
PUIGCERDA
Centre Republicà
STA. COLOMA
Clavé, 23

Putxinel·lis a Begudà

Talment com en la faràndula infantil que tant diverteix la mainada i als grans ha succeït en aquest Municipi. I, talment com sempre succeeix en les paròdies de titelles, hi han tingut el seu paper, el tipus dominador encarnat pel cacic i els barbes o papers secundaris interpretats pels quatre o cinc aspirants al cacicat que li serveixen de ninots de palla; la causa de les ambicions del cacic i la víctima, representats pel Municipi i el poble i, finalment, el Pericus justicier, braç dret del poble oprimint, que, amb una tranca els posa tots a ratlla i posa per damunt de tot la raó de la voluntat sobirana dels molts per damunt dels pocs, personatge reproduït en aquest cas pel digne representant comarcal en el nostre Parlament.

Acte primer. — Comèdia burlesca, imitant, falsejant i volent fer veure que es fan unes eleccions legals i normals. (acció el 12 d'abril de 1931.) Coaccions, amenaces del pacte de la fam i represàlies contra el poble, per part del cacic. Retirada humana plena de sentit comú i d'amor als amenaçats, dels representants del poble a les eleccions. Falsificació d'actes, escarni del sufragi. Fantasmagòria d'una victòria electoral fantasmagòrica. Presa contra llei, contra justícia i contra raó i dret, de les regnes del poble. Aquest, temorenc, engoleix la ignomínia i es recull, esperant el moment de la rehabilitació. Rialles, xirinol·la i "otras hier-

bas", per part dels dèspotes canallescós que formen la Cort del Dictador del Municipi.

Acte segon. — Rumors de poble. Músiques, visques, festes, etc. Repiqueig de telèfon. Comissionats que arriben amb el cor ple d'esperances. Notícies falagueres que fan vesllumenar al poble el ressorgiment de la Justícia social (acció 14 abril 1931.) Proclamació de la República. Bandejament de la podrida Monarquia i el seu poder inhumà. Protesta del poble en el plaç legal al Govern Civil de Girona i al Ministeri de la Governació de Madrid, per la rifada electoral del dia 12. Primer acte de Justícia de la República per al poble de Begudà (compresos Sant Joan les Fonts i La Canya.) Destitució dels farsants que s'havien apropiat de l'Ajuntament, il·legalment publicada a la "Gaceta" de Madrid i al Butlletí Oficial de la Província. Esperances per part del poble. Ordre oficial de noves eleccions. Bellugueig, insidies, rastreries, conxorxes, falses promeses, enganyifes dels destituïts prop de la primera autoritat provincial. Aquesta, amb deplorable lleugeresa, els creu i, sense donar compliment a l'ordre del Govern de fer noves eleccions, per mitjà dictatorial, per ofici, els reposa governativament al seu lloc. La Junta provincial del Cens electoral, reclama al Jutjat Municipal els noms dels nous candidats i aquests no poden ésser donats, per la inícuca acció del Governador. Disgust

en el poble, nova protesta. Terra pel cim i els opressors a la Casa Comunal. El poble, alacaigut, decepcionat.

Acte tercer. — Alegria, músiques, gatza-ra. (Aprovació Estatut de Catalunya.) Petites reminiscències de nova llum de justícia per part del poble. Traspàs serveis municipals de l'Estat a la Generalitat. Redreçament del poble. Canvis d'impressions. Homes abnegats, amarats de republicanisme, que treballen sense descans, recollint proves i més proves que abatin amb noblesa i sense necessitat de falàcies, l'orgull dels tirans. Documents justificats acompanyats d'actes de protesta clamant justícia prop del Govern de Catalunya. Avalots amb proves irrefutables de la veritat, posades a les mans del més jove dels Diputats al Parlament Català, Antoni Dot, orgull de la Comarca Olotina, per a què sigui fiscal en el plet de Begudà. Mofes, motius, sarcasmes contra ell per part dels enemics del poble. Primer cop de tranca des del Parlament, per part del Diputat, Primera reculada dels defensors del despotisme, que no poden combatre les proves legals que argumenta l'amic Dot. Intervenció del Conseller de Governació i destitució altra vegada (aquesta definitiva) dels regidors il·legals, considerant-los cas governatiu.

Acte quart. — Corregudes, viatges, ais i gemecs disfressats d'indignació, per part dels cacics. Intervenció (com sempre que es tracta de plets bruts) de prohoms lliguers, (aquesta vegada és en Vallès i Pujals), per

homes republicans, boicotejant l'obra legislativa, eminentment renovadora, de les Corts Constituents; i és en les oficines i dependències de l'Estat, terreny abastament abonat fins avui, on s'hi cria i hi viu aquest tipus de buròcrata estantís de mentalitat obtusa, servil i hipòcrita, que somnia amb el retorn al règim del favoritisme i de la droperia i blasme dels poders constituïts i conspira en contra d'ells, enyorant els temps del Borbó i de tota la inepta camarilla palatina, símbols d'orgia i de disbauxa, en els quals els "fidalgos" i "Don Clados" ens feien parlar en

"cristiano", trepitjant els nostres sentiments liberals i catalans i la nostra dignitat d'homes.

Solament amb aquesta labor sanejadora, tindrà eficàcia l'obra republicana i esquerrana, i ensenms que el poble recobrarà la confiança en veure com la Justícia fa el seu camí, obrint pas per a què la República arribi a tots els llocs i a tots els indrets, allunyarem definitivament el perill d'una possible restauració monàrquica o d'un feixisme tipus Hitler o Mussolini, afermant el sentit revolucionari de la nostra República.

a defensar la injustícia contra la justícia, cercant tots els medis legals i il·legals, per tal de sortir amb la seva. Interpel·lacions contra Dot Arxé i contra el Conseller de Governació. Fuetada d'aquest, que els desconcerta. Cop de tranca final d'En Dot. Nocaüt de Vallès i Pujals i "sus compinches". Barrabassada darrera. Tocament a la porta radical a Madrid, per valdre's de la fòbia anti-catalana i anti-esquerrana d'En Guerra del Río per a fer-li fer el ridícul davant del Ministre de Governació (per tractar-se de serveis traspassats a la Generalitat i, per tant, ja fora del seu abast, d'acord amb l'Estatut) i davant del Parlament espanyol, acúsant el Conseller de Governació de Catalunya d'haver destituït l'Ajuntament d'Olot (?) tirana i dictatorialment. Riallada general, allà i aquí. Desorientació entre els estiracordetes que comencen a defallir i veuen el seu mal plet perdut. Recorren, encara, a la Comissió del Contenciós; nova decepció. El Sol de la Justícia els enlluerna i es debaten aferrissadament, tocant tots els ressorts per anar entretenint i aconseguir que passi el temps, evitant que pugui prendre possessió la Comissió gestora, ja que ells no poden governar. És l'únic desfogament que els queda a fi de veure si es pot allargar un nou truc electoral (o qui sap si confiats en sorpreses de Govern i tornar a imposar-se...). Malediccions contra el Diputat noble i digne que els ha desemmascarat. Guerra sense treva contra els homes que hi hem posat tota la nostra fe i havem preparat el terreny per a enderrocar-los... Odi a la Comarcal d'Esquerra i a tots els seus organismes...

Colofó apoteòsic. — Visita final del Diputat Dot, amb altres personalitats d'Esquerra, entre els quals hi figuren el prestigiós i incansable lluitador Joan Iglésies, Ponent de Cultura de l'Ajuntament d'Olot, el Delegat comarcal Artèmi Casanovas i el President de la Comissió Gestora proposada per a substituir fins a les noves eleccions als marrullers a l'Ajuntament, Ramon Batchellí, al Conseller de Governació, per a fixar el dia de possessionar-se la Comissió gestora del Municipi de Begudà. També visitaren al Sr. Gassol, Conseller de Cultura, per assumptes de Begudà, Vianya i Olot, particularment per aquesta Ciutat. El Secretari monàrquic dels pobles de Begudà, Sant Joan les Fonts i La Canya, preparant d'acord amb el cacic i els seus afins, un altre mangoneig per a fer trontollar la Comissió Gestora quan hagi pres possessió. Descobriment de totes aquestes males armes innobles i ruïnes. Resolucions màximes definitives preses pels interessats que han lluitat per la Justícia per posar-les en execució d'ací endavant com a conseqüència del comportament que els galifardeus del "pastel guinyolenc" suara fracassat, observin en el Districte rehabilitat per la República,

L'ordre públic

Sembla, segons les notes oficioses de la premsa, que van per bon camí els treballs de la comissió mixta de traspassos de serveis de l'Estat a la Generalitat de Catalunya, en el que es relaciona amb l'ordre públic. Una de les qüestions més delicades, en discutir-se les condicions del traspàs, era precisar qui devia fer els nomenaments de les persones de màxima responsabilitat en el dit servei, si Madrid o Barcelona.

La qüestió, pels catalans, no tenia dubtes, ni podia ésser motiu de vacil·lació: de no tenir dret als nomenaments, no es podia contraure la responsabilitat de mantenir l'ordre, i mal podien consignar-se unes despeses per personal, si aquest personal podia venir facultat des de Madrid.

La qüestió de l'ordre públic és la pedra de toc de la suficiència dels catalans a la seva autonomia. Tots els demés serveis, en esmerçar-s'hi les quantitats necessàries, forçosament deuran rendir la seva utilitat, ja que cap d'ells té cap altra significació que la del servei mateix; però l'ordre públic ofereix una connexió tan íntima i tan solidària amb tota l'actuació política, social, i inclús psicologia del nostre poble, que ha d'ésser fatalment la que ens presenti al món com a factors de la nostra pròpia influenciació i del nostre propi destí.

Cal reconèixer que els moments presents són ingrats a la grossa responsabilitat que Catalunya demana: la crisi econòmica mundial, també sentida a casa nostra, i que determina el problema de l'atur forçós, amb la natural excitabilitat de la massa obrera; les qüestions de treball pendents, l'existència a casa nostra del focar més impulsiu d'aquesta aberració, ideològicament i pràcticament, que s'anomena comunisme llibertari, que té com a aliats normals el revòlver i la bomba, que s'apoya amb l'assassinat i el robatori erigits com a sistematització dels seus procediments, i que s'acabarà amb

la Democràcia, la Raó, el Dret i la Justícia Social del nostre país.

"Mot de la fin". — Un comentari final hi cap per part nostra, i és: que el Districte de Begudà, amb l'esforç abnegat d'uns homes republicans d'Esquerra, s'ha aconseguit rescatar. Tots aquests homes, des del Diputat fins el més humil dels lluitadors per la causa del poble suara sotmès al cacic, han jugat un paper definitiu per al pervindre d'aquest Municipi, saltant per damunt de totes les traves i barroeries dels nostres enemics polítics que juguen tots els ressorts més baixos, indignes i denigrants, per tal de venjar-se de tots nosaltres, emprant les armes més innobles i atacant oberta i rastre-

la Generalitat i amb Catalunya apenes tinguem la missió de mantenir la pau a casa nostra, són factors tots que obliguen a profundes i serenes meditacions, a fi de que els resultats de l'actuació policíaca siguin pertinents i eficaços.

No hi ha cap dubte que l'acció d'ordre públic té un tecnicisme, comú a tots els països i a totes les latituds, que es deu conminar per a que rendeixi el seu màxim esforç; però, a més d'aquest comú tecnicisme, cada país, cada poble, cada ciutat, té unes característiques i uns problemes perfectament individualitzats, i que més que el tecnicisme, són els que determinen l'actuació de govern per a prevenir, corregir i castigar les extralimitacions que requereixen la seva immediata intervenció.

Perquè Catalunya, un cop mestressa d'ordenar la seva responsabilitat en aquest sentit, no fracassi ni en l'inici tan sols de la seva organització policíaca, és precís que no senti veleïtats incompatibles amb la necessitat absoluta d'una pau quan menys externa: l'ordre públic és una funció de freda realitat, enemiga "per se" de retoricismes i de romanticismes: l'ordre públic s'ha de basar en la realitat d'una autoritat, moral i material, suprema representació del poble, que ha de sentir-se sempre disposada a rebre l'acatament de tots. L'autoritat, al revés de la política, no pot sortir mai al carrer per establir diàleg; i de sortir al carrer, al retorn deu haver d'entrar amb més autoritat que a la sortida.

De fracassar el sentit d'autoritat a Catalunya, quan s'encarregui la Generalitat del servei d'ordre públic, fracassaria fatalment el règim autònic; no sols els demés espanyols, si no inclús nosaltres mateixos, veuríem com les nostres forces ens enganyaven, i com la creença en la capacitat del propi govern, era una bombolla de sabó, molt lluminosa però buida.

LAUREA DALMAU

rament, contra l'home polític, contra el ciutadà conscient i contra l'home professional. Cal que tot això ho agraeixi i ho recordi el poble de Begudà, hi tingui la decisió per quan arribi el moment electoral, ratificant la nostra obra feta en profit seu, donant una victòria esclatant, com ho esperem, a l'Esquerra i els seus afins, no permetent que l'opressió pugui tornar a fer-los cara, doncs les lleis son avui severíssimes en tot ço que afecta a coaccions i pactes de la fam, i cal que sigui el mateix poble que vetllí junt amb les nostres organitzacions perquè la Justícia s'imposi, passi el que passi, per damunt dels enemics de la llibertat i la Democràcia Republicana.

ARTEMI CASANOVAS

La Canya, juliol de 1933.

El poble vol justícia

Des de la proclamació de la República, i degut a la campanya dels homes esquerrans, els pobles s'han desvetllat i han seguit nous horitzons. Han comprès que l'estat d'ensopiment que la monarquia els havia sumit no era adient amb les essències del règim democràtic.

La República està consolidada; tothom ha pogut comprovar que la implantació de la mateixa comporta uns grans sacrificis, beneficis que la clericalia i els monàrquics fan esforços desesperats perquè el poble no se'n doni compte.

El fanatisme, com que veu perdudes per sempre les seves posicions, voldria que la República s'enfonzés per tornar a gaudir de les avantatges que aquell cretí d'Alfons els concedí; els pobles ja s'han fet càrrec de la diferència que hi va, i per això, defensaran amb tot i per tot el règim republicà, perquè aquest els hi ha tornat aquelles llibertats que els hi foren arrabassades per la força i la ignorància en què els mantenien aquests senyors que ara criden perquè el parlament espanyol ha legislat que l'ensenyament ha d'ésser laic, i ha prohibit exercir-lo a les ordres religioses. Aquestes, mai podrien donar una instrucció basada en normes científiques, quan sempre han estat contraris al progrés, i una prova n'és el que Gregori XVI va proscriure el ferrocarril, i és que els avenços espanten sempre a la clericalia.

ricalla, perquè cada un d'ells va minvant el seu prestigi, i arribar un dia no gaire llunyà que la humanitat es donarà compte de les seves falsetats.

El clericalisme ha pugnats sempre per tenir els pobles dominats i per a aconseguir-ho tenia a les seves mans el més primordial: la instrucció. Per això, la República ha complert amb un deure en donar l'ensenyament laic, perquè amb aquest s'acaben les supersticions i s'educa la intel·ligència a base de concepcions científiques i vertaderes.

El clericalisme té enfront seu la ciència que el combat aferricadament, desfent tot l'edifici muntat per aquells homes que dient-se seguidors de la doctrina de Crist, s'aparten completament del que ell predicà. Jesucrist, igual que Sòcrates, no fou sinó un home que va fer germinar els fonaments d'una nova Societat i va depurar l'home de les seves enveges i ambicions. Fou un ésser que, compenetrat dels sofriments dels esclaus i dels pobres, va predicar amb l'exemple, l'amor i la igualtat, entre els homes; no va fundar cap religió, soament va sentar uns principis, anatematitzant els abusos de la Societat i els que es titulen gratuïtament els seus deixebles, fan el revés d'aquell home generós que va donar la seva sang en oferiment d'un ideal pur i noble. Jesucrist fou un romàntic i un idealista i, per això, va ésser crucificat perquè les

seves doctrines no convenien als que mantenien el poble esclavitzat.

La República, en establir la Llei de Congregacions religioses, ha fet sentir la veu del poble als homes que, amparant-se amb el nom de Jesús cometien tota classe d'arbitrarietats; ha privat que el fanatisme pogués apoderar-se dels infants que demà hauran de regir els destins de la Nació.

Ha estat una de les lleis que el poble que sempre havia sospirat per treure's aquesta plaga que no el deixava viure, ha rebut amb més alegria, perquè avui que hi ha llibertat de cultes s'ha palesat que els pobles ibèrics no eren tan catòlics com algú volia fer creure. Les lleis democràtiques que ha elaborat el Parlament espanyol han despertat les ires dels plutòcrates i del clericalisme que, junt amb els extremistes d'esquerra, voldrien aterrar aquesta cosa tan meravellosa que és la República, però el poble sensat, el poble que sustenta aquesta idealitat que el règim republicà encarna, no permetrà que triomfin aquests energúmens.

El poble ja està cansat de què a cada moment hi hagin atemptats; el poble vol justícia i demana els homes que ell confia el comanament de la Nació de què en facin i aturin aquesta torrentada d'atemptats i conflictes socials que no tenen cap finalitat, sinó sols portar la pertorbació a les grans ciutats per a desacreditar el règim republicà.

FREDERIC

Caldes, juliol de 1933.

Croquis

APLECS REPUBLICANS

Els amics del "Centre" que tingueren la felicitat de pensar l'aplec de Jafre, no podien pensar la importància que havia de tenir aital iniciativa. Llur perspicàcia però, l'endemà de l'aplec, va inspirar-los el propòsit de repetir el fet i sistematitzar el projecte. Ja tenim, doncs, que una pensada falaguera ha brostat una estructura de fecundes possibilitats.

Instruir delectant, és una bella performativa pedagògica, que avui en dia té aplicacions múltiples en les orientacions escolars i docents. Una mena delitosa de fer política és aquesta de les aplegues republicanes començades a Jafre, seguides esplendorosament a Arbúcies, i en preparació en algun altre indret de les nostres incomparables contrades gironines.

Una diada a ple sol i a ple aire, és un estímulo del companyerisme; és una lliçó de germanor; és crear lligams d'unitat d'acció per damunt del clos ciutadà; és fomentar

l'amor a la terra per la contemplació de les seves beutats; és afinar el sentiment i fer-nos tots un xic més bons i generosos pel contacte de la naturalesa; és predicar una idealitat jocunda en un ambient insuperable; és, per tant, esgrimir amb major eficàcia l'arma del prosselitisme.

És precís, que els bons amics, els coratjosos companys del "Centre" que han tingut la venturosa iniciativa, que han demostrat l'abnegada vocació del seu esforç en l'organització de les dues jornades de Jafre i d'Arbúcies, continuïn la tasca. Hauran de trobar totes les assistències al seu servei; hauran de rebre totes les felicitacions; hauran de fruir amb l'encís de fer una cosa en fruits com benemèrita.

Si les nostres paraules serveixen de coratge i estimul, ja haurem complert amb la recta intenció del nostre desig.

POLÍTIQS NOVELLS

Si altra cosa no, les recents Comissions Gestores que ens els municipis on no hi hagué eleccions en abril del 31, han substituït els Ajuntaments elegits per l'article 29; si altra cosa no, diem, aquelles Comis-

sions hauran tingut un mèrit, i és el de donar motiu a què en moltes de les nostres viles i pobles entrés en el govern de la cosa pública la promoció de joves que feren les seves primeres armes polítiques amb motiu de la caiguda de les Dictadures o en implantar-se la República, ara fa dos anys i mig.

Aquests polítics novells són, per les circumstàncies polítiques que hem viscut, una incògnita. Els sabem coratjosos, ben intencionats, amb vocació. No coneixiem, però, els seus arrestos en el comanament i en la direcció. Per això, la prova té un alt interès. L'assaig de les novelles Comissions Gestores perquè ens donen motiu a saber què són i el que poden donar de si aquell estol d'homes joveníssims. Cal fixar-hi l'atenció, que la cosa s'ho val.

Per ara hem de dir que l'observació feta en el temps que porten d'actuació, és satisfactòria i optimista. Aquesta joventut d'esquerra i catalanista, forjada en els motllos nous de la política i de l'esperit modern; que ha assimilat les palpitations de les hores fecundes i transformadores; que està neta de pecat i de tara; que ha begut a doll generós les ensenyances de les lliber-

tats conquerides i fetes carn, respon per ara al que d'ella s'esperava. Veu les coses sota un prisma ben divers de la manera que tenen de veure les coses els polítics rurals clàssics, astuts, janfumistes, acomodaticis, amics de la trampa i amb empelts d'un caciquisme que amagava les seves xacres en una aparent bonhomia.

Saludem aquesta joventut; aquesta generació de polítics novells. Les causes que estimem esperen d'ells molt més del que potser ells mateixos es pensen. Són el llevat i el germen; són l'exemple; són l'esplet; són el futur.

Els esperits sensibles els observen. Que ho sàpiguen per estimul i reconfort. Si s'inspiren en el deure, en l'equitat i en el civisme, l'èxit serà el coronament de la seva obra, i aquest èxit serà l'èxit i el bé de tots.

ELS QUE EXIGEIXEN MIRACLES

Els llavis maldients no es cansen de retraure a la República el que encara subsisteixin defectes greus i tares considerables, sobretot en els serveis públics. Orfes de lògica, s'entesten en voler que desapareixin en dos anys i mig els vicis i pecats que molts anys de règim corromput varen infantar i tolerar.

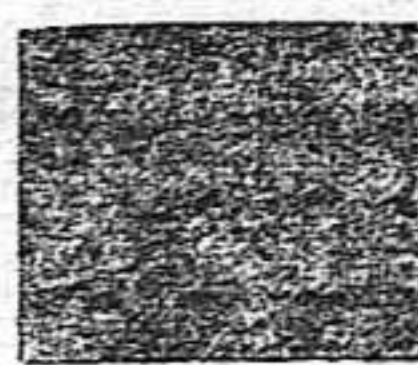
Els amics del miracle, ja no es recorden que els miracles no són més que en les llegendes daurades i en la fantasia de la gent simplista. Els amics del miracle, no són mai els amics del sentit comú i de la raó.

Del que es tracta, però, és de malparlar i de fer crítica negativa. Ah! En això, tots ens hi sentim capaços, i molts que no són mestres de res més, en aquesta feina demolidora, en són de mestres.

És clar que no tot són flors i violes; és clar que no tot rutlla com caldria; és clar que encara veiem la vergonya d'uns homes que negligeixen llurs deures, quan estan al servei de l'Estat que els paga.

Magistrats que treballen poc i malament; funcionaris que llégeixen el diari a l'oficina, quan hi van; enginyers que sembla que ho fan exprés per a tenir les carreteres plenes de sots; mestres que van tard a l'escola; tants i tants a parar la mà per serveis que haurien de fer en compliment del càrrec i del que aquest imposa.

Molts d'ells, per no dir tots, són antirepublicans. Però no és que manquin a la funció encomanada per sabotejar el règim. Abans feien el mateix. El mal és de la bèstia, arrela entranyes endins de llur manera d'ésser, perquè és llur segona, potser millor encara, llur primera naturalesa.

LA TASCA DEL SECRETARIAT POLÍTIC DURANT LA SETMANA

Escrit al senyor Alcalde de Ventalló, comunicant-li haver estat resolt d'acord amb el seu desig la gestió que tenia encomanada a aquest Secretariat.

Comunicat als amics de Caldes de Malavella el que calia fer per a resoldre a satisfacció dels republicans d'aquella població una qüestió relacionada amb la direcció de l'ensenyament.

Gestionat l'ingrés a l'Hospital de les Comarques Gironines d'un pobre xicot tuberculós i abandonat per la seva família i recollit pel President de la Comissió Gestora de Belcaire. Satisfet també les factures de fonda, per compte de l'esmentat amic nostre.

Escrit en el seu dia a la Secretaria del Partit d'Esquerra a Barcelona les dades relacionades amb el passat Congrés d'Esquerra, propostes aprovades per la Federació del Partit de les nostres Comarques, persones elegides per a concórrer-hi i noms dels Centres qual representació havien delegat.

Escrit al President del Centre Republicà de Lloret de Mar donant compte de la gestió efectuada per la seva iniciativa en el Govern Civil.

Enviat a un nostre correligionari de Bàscara el borrador d'un document, la redacció del qual havia interessat per portar a cap una gestió beneficiosa per al poble anomenat.

Tramès a l'Alcaldia de Sant Daniel, per a la seva informació, una instància dirigida a la Comissaria Delegada demanant el permís necessari perquè un nostre afiliat pugui fer la talla d'arbres que l'interessa. Retornada a l'interessat per falta d'un requisit que va ésser complimentat al seu dia.

Enterat a un soci del Centre Republicà de Vilopriu, i a la vegada president de la Societat Recreativa "L'Amistat", el que calia fer per a atendre els drets d'autor que els exigien per a poder celebrar la festa major.

Facilitat al soci de Jafre una lletra de recomanació dirigida a un nostre diputat, per a poder solventar un assumpte que personalment l'interessava arranjar en el poble de Calonge.

Fets, legalitzats i enviats, uns Estatuts a Juyà, per a la constitució d'un Centre Republicà d'Esquerra en aquell poble.

Portat a legalitzar a Lloret de Mar uns

Estatuts per a la constitució d'un Centre Republicà d'Esquerra en aquell poble.

Passades factures de les despeses d'automòbil al Centre Republicà Federal de Bordils, desemborsades per aquest Secretariat amb motiu d'un acte social i polític donat en aquell Centre.

Gestionat la celebració d'una Conferència sobre temes agraris per un nostre membre en el Sindicat Agrari a Sant Joan de Mollet.

Gestionat la celebració d'una conferència sobre temes agraris per un nostre membre en el Centre Republicà Federal de Sant Gregori.

Llista dels Centres d'aquesta Comarca que han satisfet a la Comarcal de Girona la quota que els correspon i quantitat lliurada

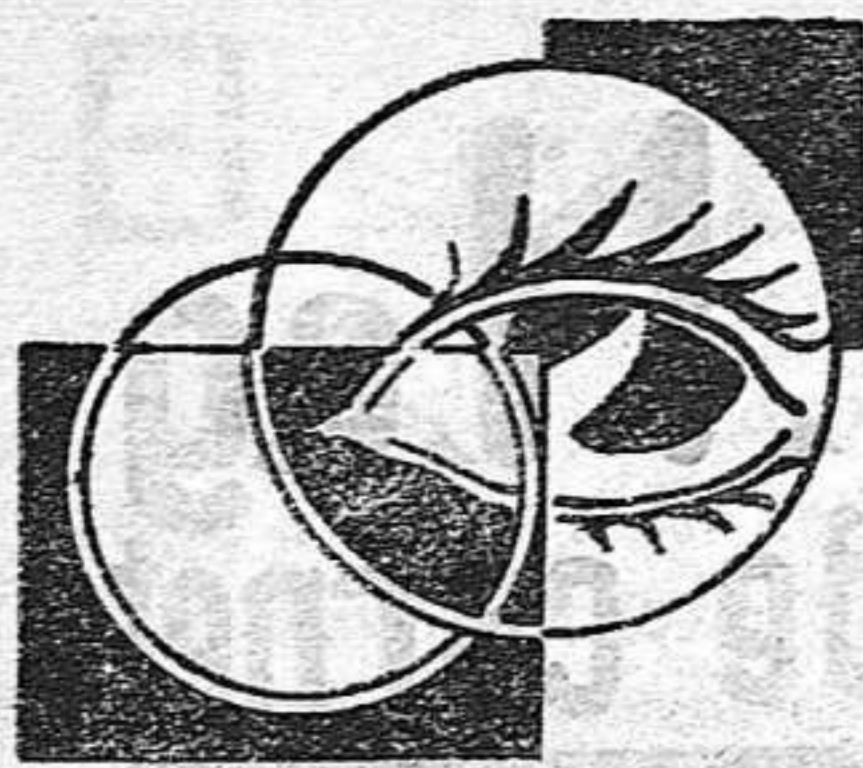
(Dites quantitats corresponen a la quota de sis mesos.)

(Quantitats rebudes des del dia 9 de juliol fins el 19 del corrent.)

Centre	Ptes.
Centre Republicà Federal de Palol de Rebardit	6'
Centre Republicà Federal de Bescanó	30'
Centre Republicà Català de Flassà	12'

D'aquestes quantitats han estat lliurats els corresponents rebuts.

Tenim entès que el proper dissabte a les 10 de la vetlla, el Comitè de Girona tindrà reunió per tal de discutir la conveniència de convocar el Partit Local a Assemblea extraordinària a fi d'acordar els punts a tractar en la reunió de la Comarcal que tindrà lloc el 30 del corrent.

ESPIELL

Després de "Luz", "El Sol" també canvia d'empresa i abandona la seva orientació netament esquerrista. El capitalisme ha tornat a agarrar a les seves mires aquest gran òrgan de premsa.

¿Quin periòdic madrileny haurem d'adquirir ara, que s'avingui amb els nostres ideals?

Cada dia es fa més urgent el traspàs dels serveis d'Ordre Públic a la Generalitat.

Hom té la plena sensació que quan el traspàs sigui un fet, serà molt més factible actuar amb eficàcia contra el pistolisme i el faisme.

Hi ha que veure solament els bruels que llança la "Soli" en comentar la creació d'un Cos de Policia per part de la Generalitat.

Ha donat tema a tota mena de comentaris l'esdeveniment entre alguns "faistes" i els "escamots" d'Estat Català.

Digui's el que es vulgui, cal reconèixer

que mentre no es verifiqui el traspàs dels serveis d'Ordre Públic, l'esbrinar i evitar els preparatius de la F. A. I., serà molt difícil per als qui, en definitiva, en tindrien la responsabilitat.

Un estat de descomposició social com el que regna actualment a Barcelona, requereix una actuació enèrgica i decidida, plenament coneixedora d'amagatalls i organitzacions.

I el senyor Ametlla? Bé, i vostès?

Aquell personatge tan fatu i tan inservible, que es passeja disset mesos per les nostres comarques amb aire doctoral i a tall de Pontífex màxim, ha palesat ara a Barcelona les seves grans dotes de governant (?).

Ingressat al Govern Civil gràcies al maquiavelisme de Marcellí Domingo i a la seva habilitat de surar sigui com sigui, el seu fracàs no ha pogut ésser més sorollós. L'interessant és que si se l'inspeccionés i se li demanés la seva opinió sobre la gran tasca (?) que ve portant a terme des del Go-

vern Civil de Barcelona, el senyor Ametlla, a ben segur, adoptaria un d'aquells seus posats de "pavo" i parlant-vos amb sinceritat us diria —ell deu estar-ne convençut— que la seva actuació és la d'un gran polític, d'un gran governant...

Massa fatuïtat, masses declaracions, "Dono Claudio". Cal alguna cosa més positiva per a ocupar el Govern Civil de Barcelona.

El mateix a "L'Opinió" que a "La Humanitat", hem pogut veure aquests darrers dies l'alta estima que professen al nostre Miquel Santaló, i la satisfacció amb què els dos rotatius esquerrans lloen i elogien la seva actuació i les seves dotes d'home públic.

Ja que, fatalment, existeixen dissidències en el si del nostre Partit, no cal dir com ens alegra el veure que els homes de les nostres comarques saben col·locar-se per damunt d'elles, i treballar assenyadament per a la seva prompta desaparició.

La República té a Barcelona una qüestió prèvia a resoldre: l'ordre públic.

Esperem que s'obrirà promptament amb la energia necessària, i que si és indispensable anular definitivament el mite faista, també sabrà fer-se sense vacil·lacions i sense lamentacions jeremiàques.

JOCES FLORALS EN COMMEMORACIÓ AL CENTENARI DE LA RENAIXENÇA, PATROCINATS PER L'AJUNTAMENT DE LA CIUTAT

CARTELL

PREMIS ORDINARIS

I. Flor natural i cinc centes pessetes a la millor poesia de tema lliure. Amb preferència, amorós. El poeta guanyador designarà la regina de la Festa.

II. Englantina i dues cents cinquanta pessetes a la millor poesia que canti la Pàtria. Excloure'n gloses guerreres.

III. Viola i dues cents cinquanta pessetes a la millor poesia que canti la fe o la moral.

PREMIS EXTRAORDINARIS

IV. Cinc centes pessetes al millor treball en prosa sobre història de Catalunya.

V. Dues centes cinquanta pessetes al millor treball en prosa, conte o novel·la curta.

VI. Dues centes pessetes al millor treball en vers, tema lliure.

VII. Cent pessetes al millor article periodístic publicat a la premsa local des del primer de juliol de l'any passat fins a la mateixa data d'enguany. Per a concórrer a aquest premi cal que l'autor o persona afectada al mateix trameti al Jurat un o més exemplars del periòdic que l'hagi publicat.

A més, el Jurat podrà premiar degudament, altres treballs que al seu judici en siguin mereixedors.

OBSERVACIONS

Totes les composicions, a excepció de les que optin al premi VII, deuran ésser rigorosament originals, inèdites i escrites amb lletra clara. Millor a màquina.

La tramesa de treballs deurà fer-se sota plec clos acompanyat de la plica que contingui el nom de l'autor i adreça del ma-

teix. En el sobre ha d'anar-hi el títol i lema de la composició.

Els treballs seran cursats al "Sr. Secretari dels Jocs Florals de Badalona.—Casa de la Ciutat".

El terme d'admissió finirà a les 12 de la nit del dia 31 del mes que vany.

El fall del Jurat Qualificador serà inapel·lable.

No es retornaran els originals i els treballs premiats restaran propietat de la Comissió Organitzadora.

La Festa es celebrarà el dia 15 del proper mes d'agost i en el lloc que oportunament serà fet públic.

Igualment en el termini de pocs dies es faran públics els noms de les persones o Entitats lliuradores de premis, així com el Jurat Qualificador, la composició del qual, en nombre d'un President, tres Vocals i un Secretari, estarà integrat per conegudíssimes personalitats de la literatura catalana.

LA COMISSIÓ

Badalona, juliol de 1933.

La fontada del passat diumenge a Arbúcies

Continuació del gran Aplec que es féu a Jafre va ésser l'acampada d'Arbúcies, del proppassat diumenge, constituint un encert més del Centre d'Unió Republicana de Girona organitzar aquests actes que no responen solament a procurar un esbarjament agradable i sà, sinó que són fonts plètòriques de democràcia.

Molts de nosaltres no havíem estat mai en aquesta formosa encontrada de les davallades del Montseny, on tot somriu, fins i tot, aquells blocs de pedra esmerillada que es veuen en tota la llargada de la riera. Amb aquelles voreres curulles de verdor, que eren per a molts de nosaltres paradisos desconeguts, i en les quals poguérem disfrutar d'uns bells moments de repòs mentre preparaven la minestra.

El camí és una delícia, on la calor queda amortiguada pels exuberants arbres que emmarquen la carretera des de la sortida d'Hostalrich. El viatge va causar una excel·lent impressió a tots els que el feien per primera volta, i confirmà als que ja el coneixien, en què un viatge a Arbúcies a l'estiu, és una excursió que no pot faltar en el programa de tot amant de la natura.

De bon matí, uns quants amics amb varis taxis formaren l'avancada per a preparar el dinar dels que decidiren fer-lo al lloc de l'acampada. Cap a les deu, hora assenyalada per emprendre la ruta, els baixos del nostre Casal i l'interior del mateix eren plens d'entusiastes de molts pobles de la nostra Comarca que s'havien inscrit per a acompanyar-nos. Davant el nombre extraordinari d'entusiastes, en el qual abundava el simpàtic element femení vingut també d'arreu, fou precis enviar a cercar un altre omnibus, la qual cosa motivà sortir gairebé amb una hora de retard.

Mentrestant, els cotxes particulars anaven iniciant la marxa per portar l'alè de vitalitat a tots els pobles de la ruta, que amb senyeres esperaven el pas de la comitiva. A la sortida d'Hostalrich feren parada per ajuntar-se al gros de la caravana. Allí hi havien els senyors Prunés, Santaló, Puig Pujades, Cerezo, amb les seves respectives famílies i amics.

Serien dos quarts d'una quan s'efectuava l'entrada a Arbúcies entre aplaudiments i crits d'entusiasme del poble arbucienc i dels nombrosos forasters que l'anunci de l'Aplec havia reunit allí. Els aplaudiments i visques foren ofegats per les notes aïroses de l'himne nacional, escoltat amb religós respecte, i seguidament s'organitzà una gran manifestació que va fer cap fins el Casal Republicà d'Esquerra on, autoritats i excursionistes, foren amablement rebuts.

Un quart més tard, es reprengué la marxa cap al lloc assenyalat per a l'Aplec, que era al "Molí de les Pipes". L'aspecte era magnífic, tant per la formosor del lloc com per la gentada immensa que anava cercant el més a propòsit per a fer-hi o per acabar de preparar el dinar. Les rotllanes familiars eren nombrosíssimes, presidint en totes elles l'alegria més plena.

Acabat el dinar, va començar l'acte d'afirmació republicana que els nostres amics d'Arbúcies varen voler fer coincidir amb l'Aplec, i el President del Casal Republicà d'Arbúcies, senyor Remigi Garcia, féu la presentació dels oradors en un breu i entusiasta parlament. Va afegir que sentia una veritable emoció, com a arbucienc, de tenir hostes de tanta vàlua com les primeres autoritats de les Comarques Gironines. Recomanà atenció per a poder escoltar les paraules plenes de seny i amor pel nostre règim que pronunciarien els homes polítics presents que volgueren, amb la seva natural senzillesa, formar part d'aquell acte tan esplèndid i de tanta formosor.

En Pere Cerezo, diputat al Parlament Català, va fer ús de la paraula per dir a tots els reunits que aquell acte era una cosa meravellosa i una prova de l'entusiasme que el poble sent pels homes que ell mateix va escollir perquè plasmessin amb lleis les seves aspiracions i els seus anhels, tots amarats de justícia. L'entusiasme que copsa en aquells moments és idèntic al

recollit en un i altre poble que recorre en els moments lliures per a fer-se càrrec de llurs necessitats amb la mira de solventar-les. Els moments presents no són com els d'abans que enlairaven un home perquè aquell realitzés la seva pròpia política. Ara són els Partits i no els homes els que marquen la ruta a seguir. D'aquesta forma ha estat possible fer lleis com les del Contracte de Conreus i conflictes del camp. Enfortiu els partits i totes les vostres aspiracions aniran convertint-se en realitats.

En aixecar-se a parlar el senyor Santaló, Diputat a les Constituents i Cap de la Minoria d'Esquerra en aquell Parlament, és rebut amb una sorollosa ovació. Diu que per ell és un goig intervenir en aquell acte de veritable germanor perquè li recorda aquells altres temps en què realitzava la seva tasca d'Instruir els infants d'Arbúcies, ja que ell n'havia estat mestre. Ja en aquell temps llunyà hi havien dintre Arbúcies esperits selectes que lluitaven per aconseguir un temps millor. Ja en aquells temps existia a Arbúcies un sant esperit de rebeldia per les injustícies realitzades. Ja en aquells temps, Arbúcies arborava el pal de la senyera redemptora; la senyera dels rodors que avui troba a mancar entre les nombroses senyeres reunides en aquell lloc. Que mai manqui la vostra senyera en els llocs on vibri el sentiment humà, i que les mans creuades que existeixen en el centre de la mateixa siguin el signe de fermesa amb què es segellen les proves veritables d'amistat i germanor.

Seguidament, el senyor Lulís Prunés, Governador Civil de les Comarques Gironines, es dirigeix a la multitud encoratjant-la per a seguir amb l'ordre que ha regnat en la diada. Ordre vol dir progrés, i progrés és el que hem de procurar per a la República. Ordre també vol dir justícia, i ell, des de què varen oferir-li el despatx del Govern Civil de Girona, ha procurat fer-ne, i el dia que no pugui realitzar-la deixarà el despatx per a entornar-se'n a casa seva. Però l'ordre no està renyit amb el sentiment de superació que ha de tenir tot home per arribar a situacions d'estabilitat i fermesa per al millor pervindre de la República. Ordre no vol dir la feblesa que els contraris creuen. Ell vol ésser recte dintre el just, i la seva gestió està encaminada en aquest sentit. Mai hem de defallir en el nostre deure i el present és estar vigilants per a què el règim es desenvolupi amb la serenitat que cal, com en el dia gloriós del 14 d'abril, i de 14 d'abril solament ni ha un.

En acabar tots els oradors els seus respectius parlaments, varen ésser sorollosament aplaudits.

La cobla preparada, en acabar els discursos, va tocar unes quantes sardanes que foren puntejades per la majoria dels assistents, acabades les quals es reprengué el retorn cap a Arbúcies. Davant del Casal foren tocades dues sardanes més, començant la desfilada cap a Sant Hilari de Sacalm, on esperaven als excursionistes un nombrós grup de simpatitzants també amb les corresponents senyeres del Centre d'aquella població. L'entusiasme que va regnar durant tota la diada no va faltar tampoc en aquella visita als amics republicans de Sant Hilari.

El sol ja havia fet la seva posta quan s'emprengué el viatge de retorn cap a Girona, passant per la serpentina carretera que porta a Ossor, i els excursionistes varen tenir motiu d'admiració per a aquelles encrespades serres i fondals imponents que no la deixen fins arribar a Ossor mateix. Llàstima que era ben fosc en arribar a la població esmentada, la qual cosa no va permetre copsar amb tota la seva intensitat aquelles escabroses serranies.

A Ossor, malgrat l'hora tardana, també ens esperaven bon nombre d'amics, però allí la visita fou curta, la suficient perquè les autoritats locals estrenyessin les mans de les nostres autoritats.

A les deu va arribar-se al Centre d'Unió Republicana de Girona, on l'animació no decaigué fins a altes hores de la nit, i tant de bó podem celebrar altres excursions com les que portem ja fetes.

BAIX EMPORDA PALAFRUGELL

Procedent de Barcelona, passa una temporada entre nosaltres, el bon amic Fermí Vergés, redactor de la secció estrangera del diari "La Publicitat".

Benvingut.

Es veuen molt animades les sessions que dona el "Foment de la Sardana" en el Saló teatre del Centre Fraternal, encaminades a ensenyar i perfeccionar l'art de ballar sardanes entre els seus associats.

Amablement invitats pel nostre caríssim Joan Guitart, hem admirat la magnífica col·lecció de caricatures i dibuixos que exposarà durant els dies de la Festa Major.

En felicitar-lo sincerament i entusiàstica, fem vots perquè obtingui l'èxit que mereix el seu art destacat i personalíssim que aquest any, en plenitud de facultats, traspua a cada un dels treballs exposats.

El passat diumenge, un carroussel del parc d'atraccions tingué una avaria, en enfonsar-se un troç de plataforma.

Sortosament, en el troç enfonsat no hi

EXPRES-BAR

Situat a la Rambla - GIRONA - Telef. 119

Begudes de les millors marques
Ressopons econòmics

OBERT NIT I DIA

Del 1.er d'octubre al 30 d'abril, temporada de marisc

Ostres-Percebes-Almejes-Gambes
rebudes diàriament a les 5 tarda.

anava ningú i la cosa no passà d'un espant, sense altres conseqüències que quatre empenyes que sofriren, per baixar de pressa, els concurrents a l'estre quan passà l'accident.

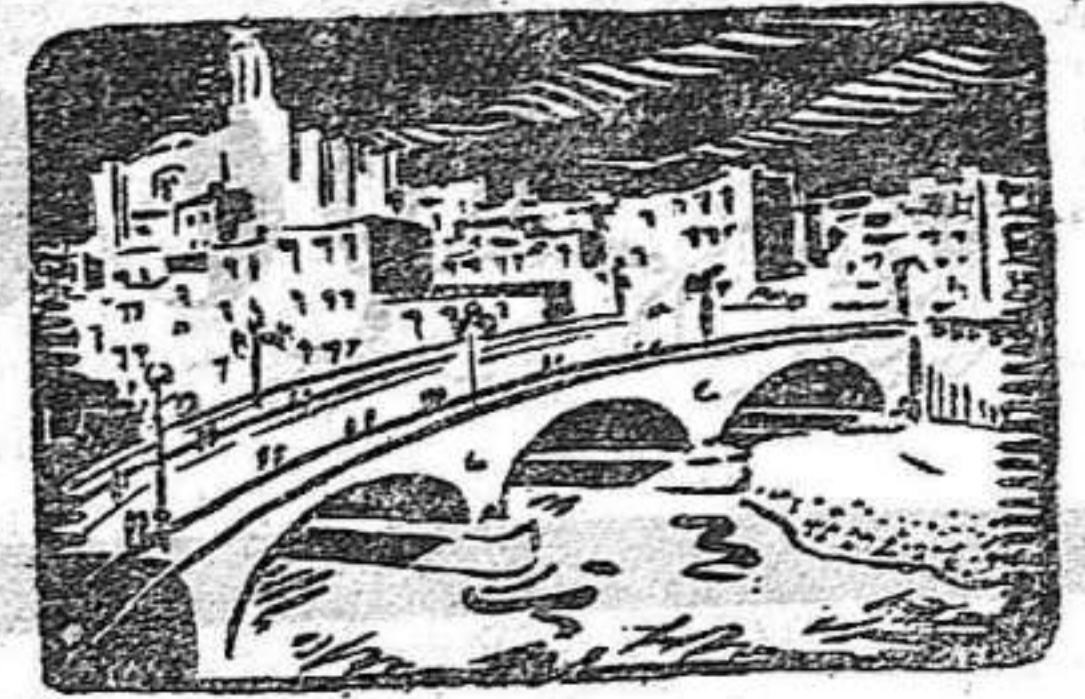
S'han acabat, a Llafranc, les obres d'uns pous collectors de les cloaques que degut als danys de les dareres pluges, desembocaven a la platja.

Pel nostre bon amic Joan Mascort Riudoms, ha estat demanada la mà de la gentil i simpàtica torroellenca Sibina Tur. Enhorabones.

L'Ajuntament ha cedit galantment una magnífica copa que s'adjudicarà el guanyador dels dos interessants partits Donòstia-Palafrugell, que es celebraran el tercer i quart dia de la Festa Major.

Ha estat molt comentada l'aparició per aquests voltants d'una secció motorista de servei de carretes. La vinguda d'aquests senyors ha fet el miracle de fer pagar un grapat de multes a molts automobilistes que corrien fins ara de la manera que volien, atropellant tota mena de reglaments de circulació.

Els admiradors i admiradores palafrugellencs de Ronald Colman i la Dietrich estan d'enhonabona. Persona ben informada, ens assegura que seran aviat a les nostres costes procedents de La Fosca on resideixen actualment.

EL GIRONES GIRONA

EL PROBLEMA DE LES AIGÜES POTABLES. — Aquest problema urbà de tanta transcendència, ha entrat en una fase de resolució ben probable en plaç no llunyà.

Un grup financer barceloní s'ha adreçat al Tinent d'Alcalde senyor Rahola, oferint la compra de l'actual empresa d'aigües i la portada de noves, si l'Ajuntament acceptava una de les tres fórmules econòmiques proposades.

Portat l'afer a l'Ajuntament, no cal dir que la proposta fou acceptada unànimement com a plan digne d'estudi, i s'encarregà a la Comissió d'Aigües, degudament ampliada, que amb urgència proposi les bases per a la definitiva resolució d'aquest problema.

Es amb vertadera satisfacció que registrem la possibilitat de què el primer ajuntament republicà deixi resolt el problema de màxima importància en quant a sanitat pública.

L'AFER DEL TRASLLAT DEL BATALLO. — En la darrera sessió de l'Ajuntament, el senyor Rahola donà compte de les gestions efectuades amb el Governador senyor Prunés prop del General Batet i del senyor Azaña, per tal d'evitar que aquell trasllat fos un fet. En les gestions prop d'Azaña, s'agregà als comissionats el nostre diputat i alcalde senyor Santaló.

Pel moment, el Batalló no es mourà de Girona. Però, si es vol assegurar la seva definitivament permanència a Girona, cal procurar un digne allotjament als soldats.

Es aquest, en sí, un afer propi del Govern, certament. Però cal que la ciutat presti el degut suport i dongui les màximes facilitats. A aquest efecte, s'acordà la constitució d'una Comissió d'aquartermament, integrada per les Autoritats, representacions de les Càmares de Comerç i de la Propietat Urbana i tres veïns de la Ciutat.

COLONIES ESCOLARS. — Com els altres anys, els infants de les famílies humils que necessitin el benefici del sol, dels banys de mar i dels aires de la costa, aniran a rebre'ls en Colònia escolar organitzada pel Patronat Mixte de "L'Autonomista" i de l'Ajuntament.

Enguany els nostres infants iran a La

J. BALAGUER TORT
ADVOCAT
Progrès, 12 - 1.er - 1.^a
Telef. 153
Girona

CONVOCATORIA

Queden convocats tots els Centres i Comitès de la Comarcal de Girona a la reunió que tindrà lloc en el CENTRE D'UNIÓ REPUBLICANA, Carrer del Carme, 13, Girona, el dia 30 de Juliol, a les onze del matí, per a tractar de les qüestions següents:

Acta de la reunió anterior.

Estat de Comptes.

Elecció de representants de la circumscripció al Comitè Executiu Central del Partit d'Esquerra.

Assumptes generals.

El President,

Joan Ballesta

del Comitè Polític de Girona

Escala, i probablement sortiran de Girona el dia 1 d'agost.

El metge senyor Bonet ja ha fet la selecció d'infants, després de visitar totes les escoles de Girona, tant nacionals com privades, selecció que es fa únicament atenent a les necessitats fisiològiques dels infants i les econòmiques de les famílies. Tots els infants seleccionats integraran la colònia.

CONCURS. — L'Ajuntament ha obert un concurs per a la confecció de trajos a la Guàrdia urbana. A Secretaria es donen detalls.

ESTIUEIG. — La calor ha fet definitivament acte de presència, la qual cosa es tradueix en una minva efectiva de l'activitat ciutadana. Els diumenges, especialment, la ciutat ofereix una notable manca d'animació, puix que la ciutat entera es trasllada a les magnífiques platges de la nostra costa blava o a les esplèndides muntanyes del nostre Pireneu.

SANT JULIA DE RAMIS

En aquest poble va inaugurar-se el dia 16 del corrent mes, l'exposició de treballs que els nens i nenes de les escoles nacionals han portat a cap durant l'any, sota el guiatge dels seus bons mestres senyor Agustí Soler i la senyoreta Mara Planas.

A l'obertura de l'acte va acudir-hi tot el poble i simpatitzants dels pobles veïns. Va ésser presidit per l'actual alcalde, bon amic nostre, En Joan Feliu, acompanyat dels seus companys de Consistori, el Secretari, el Jutge municipal, el cabo del somerri i Consell local, els quals, després d'inspeccionar els treballs exposats en l'escola de nenes, passaren a la dels nens, on els varen obsequiar amb unes poesies i uns cants d'amor a la Pàtria i a la Llibertat. Moments després, dirigits pel senyor Soler i senyoreta Planas, posaren en escena una obreta còmica cultural, els protagonistes de la qual foren les noietes Portulas, Ribas i Cabanes, i els noiets Font, Valentí, Ribas I i Ribas II, respectivament. L'interpretació acurada de què feren gala, els valgué unànims aplaudiments i foren molt elogiats per la concurrència.

Seguidament, l'Alcalde repartí els premis, consistents en nombrosos i valuosos llibres, donant-se l'acte per acabat amb unes sentides paraules de felicitació als senyors Mestres i d'encoratjament a la mainada, estimulant-los a continuar la seva aplicació i el seu amor a l'estudi, la qual cosa els servirà al dia de demà per a ésser uns bons ciutadans, i així honoraran el poble, a Catalunya i a la República.

LA SELVA

CALDES DE MALAVELLA

Crèiem nosaltres que en complir el "Vichy Catalan, S. A." la jornada legal de vuit hores, es podria donar treball a alguns dels que estan en atur forçós, però hem vist que després de dues setmanes no s'ha fet cap pas en aquest sentit. Estem convençuts de què quan hom es troba sense feina empra tots els mitjans per a poder-ne tenir, i per això, trobem molt natural la petició feta pels obrers d'aquesta vila, que estan en atur forçós; el que no podem comprendre és que una casa on per excés de comandes han de fer dues hores extraordinàries cada dia, quan s'arriba el cas de què per donar treball als parats es faci complir el que mana la Llei, no lloguin a ningú per a poder satisfer els seus compromisos comercials. És, potser, que esperen passar per damunt la Llei?

Les hores extraordinàries que feien representaven el cap de l'any 45.000 caixes de més, que, segons rumors eren pagades a pesseta per caixa, d'aquesta els obrers percibien 0'85 ptes., 0'05 ptes. l'encarregat i 0'10 ptes. l'administrador. Potser això és la causa de la resistència en llogar més gent, perquè les 45.000 ptes. són molt boniques, i seria una llàstima que aquest senyor les hagués de perdre. Quin sarcasme! Mentre uns obrers busquen desesperadament un jornal que els permeti viure, un senyor, que per la seva carrera hauria de tenir una mica d'humanitat, els priva de poder-ho fer, per ell tenir, a més del que deu cobrar, unes pessetes fetes amb la suor dels treballadors de la casa.

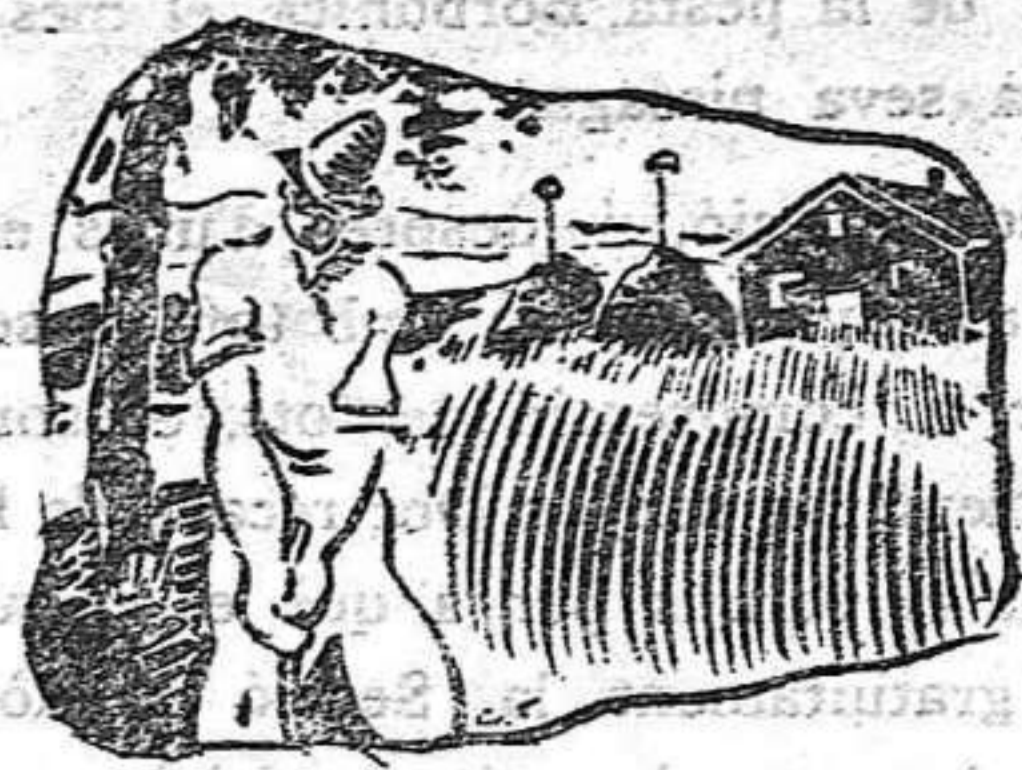
Tothom sap de la manera com va arribar a Caldes, i avui, perquè d'una manera o altra s'ha fet una posició envejada, creu que ha d'ésser l'àrbitre dels destins de Caldes, en perjudici dels pobres que no tenen cap element per a poder fer-se amb el més necessari per viure.

Nosaltres desitjariem que, procedint amb una mica d'humanitat donessin feina a alguns dels que veuen acostar-se l'espectre de la misèria.

CLARA

OCASIÓ

Piano elèctric, bon estat, que val tretze mil pessetes, es ven a preu de ganga. — Raó: Cafè Colonial, Caldes de Malavella.

GARROTXA

OLOT

El nostre Diputat A. Dot Arxé, el dia 12 del corrent portá a cap, amb lloable interès, una tasca simpàtica en tots conceptes.

Els Mestres de Vall de Vianya En Jaume Costa, la seva esposa Mestressa, Elissa Puignou, el Mestre de Vall del Bach, Joan Soler, la Mestressa de Cloclou, Maria Bosom, i el nostre volgut company Mestre de La Canya, Artemi Casanovas, organitzaren una excursió col·lectiva de final de Curs amb els seus alumnes i familiars, a Barcelona. L'itinerari a realitzar, preparat pel company Casanovas d'acord amb el Diputat, era d'una importància cabdal, tant pels grans com per als infants, considerat com a recreatiu i cultural.

Refrendaren la importància de l'excursió pedagògica, el senyor President de la Comissió Gestora de l'Ajuntament de Vall de Vianya, Joan Escala, el senyor President de la Comissió Gestora de Begudà, Ramon Batchellí, i el Tinent d'Alcalde i Ponent de Cultura de l'Ajuntament d'Olot, Joan Iglésies, acompanyant els excursionistes.

La sortida tingué lloc a dos quarts de cinc del matí, de La Canya. Quatre cotxes turisme, esplèndits i còmodes, encabiren prop de dos cents excursionistes. Obria la marxa el que portava les banderes simbòliques de la República i de Catalunya a banda i banda de cotxe i un gran cartell on es llegia el nom de la Comarca i el nom de l'Escola Nacional de La Canya, en representació de les altres que hi prenen part. L'arribada, sense cap incident, tingué lloc a les 8 del matí al Parc de la Ciutadella de Barcelona, després d'admirar les belleses de les viles marítimes del trajecte. S'esmorzà, i a les 9 en punt, hora convinguda, es personá davant del Parlament de Catalunya el Diputat A. Dot Arxé, on l'esperaven, plens d'entusiasme, els excursionistes. Seguidament, el més jove i primer Secretari del Parlament, auxiliat per altre personal del Palau del Poble, recorregué totes les dependències seguit dels visitants, els quals pogueren admirar la sumptuositat inigualable en el seu gènere, del Casal que manà construir el fatídic Felip Vè per aixafar nostre poble i que, per ironia del Destí, és avui el Casal de la rehabilitació de les nostres llibertats escarnides barroerament per aquell capda-

vanter de la pesta Borbònica, el més vil de tota la seva nissaga.

A continuació, i després d'unes explicacions assenyades, fetes amb tota la senzillesa per a comprensió de tots, es sortí del Parlament i el senyor Dot recabà de l'Ajuntament el permís per a què es pogués visitar gratuïtament la Secció Zoològica i l'Aquarium, on els petits es delectaren i disfrutaren a plaer, i els grans (molts d'ells ho visitaven per primera vegada), gaudiren d'un espectacle nou per a ells, que els sorprengué a tots.

Seguidament amb els cotxes, sempre sota la direcció del senyor Dot, auxiliat pel company Casanovas, es recorregueren les principals vies que formen les artèries de la Capital Catalana, i tot de dret, es visità el Grup Escolar Casp (abans Jesuïtes), on forem atesos pel bon amic, Director del Grup, Pla Cargol, el company Professor de l'estament establiment Diputat al Parlament Català, Xavier Casademunt i Arimany i demés Professorat. Es seguiren totes les dependències de l'edifici regentat per 38 professors que tenen cura de 1.500 infants d'ambdós sexes. La visita deixarà un record inoblidable als que tinguérem la sort de prendre-hi part. Es tracta d'una obra admirable portada a cap per l'Ajuntament de Barcelona, fruit de l'esforç republicà, on no s'escatima el diner per a convertir aquella casa rònega i anti-higienica dels mercaders jesuïtes, en un petit paradís infantil que, per satisfacció de tots, dona acolliment als que fins avui no hi tenien cabuda, per ésser habitada solament pels fills dels privilegiats. No volem estendre'ns sobre la tasca del professorat i del digne Director, perquè tampoc l'espai de què disposem no ho permetria, però vagi per a ells des d'aquí la més sincera felicitació, així com també el nostre agraïment per les deferències rebudes d'ells per part nostra. El senyor Iglésies, Ponent de Cultura d'Olot, prengué unes anotacions, per mirar de fer-les aplicar a les Escoles d'Olot, d'acord amb l'Ajuntament i el Diputat.

A les dues de la tarda, s'adreçaren els excursionistes a la Font del Gat, on s'esplaiaren en aquelles arbredes i aigua fresca, prou desitjada amb la calor de l'explèndida diada, i es dinà entre alegria i satisfacció.

Acabada la collació, i refetes les forces, ens dirigírem al Balcó de Miramar, on la vista ovira la immensitat del Mar, el Port, la Ciutat... Des d'allí, seguint pel Port, Passeig de Colom, Via Laietana, Plaça de l'Àngel i carrer de Jaume I, es féu parada a la Plaça de la República, on es visità la Generalitat, Pati dels Tarongers, etc. El senyor Dot, acompanyat dels senyors Iglésies, Batxellí i Casanovas, foren rebuts pel Secretari del Conseller de Governació senyor Orriols i pel Conseller de Cultura senyor Gassol, a fi de tramitar certs assumptes molt impor-

tants que afecten a Olot i a Begudà, sortint plenament satisfets de la visita.

A continuació, per les Rambles, Plaça Catalunya i Passeig de Gràcia, ens adreçarem al Tibidabo, on, com és de suposar, entre atraccions, panorama i la novetat del Funicular, s'obtingué notable impressió en els visitants.

A les 9 de la vetlla, entre visques i aplaudiments, tingué lloc el comiat al nostre estimat Diputat, que sacrificà tota una jornada per a nosaltres, satisfet de poder complaure'ns com és natural en ell, i jo en nom de tots, des d'aquí li adreço el més fervorós salut, per haver sabut fer-se mereixedor de tota l'admiració dels nois i dels acompanyants, que recordaran aquesta jornada com una de les més belles i inoblidables.

El retorn fou fet amb un colofó a Premià de Mar, on era Festa Major, i a la Platja, entre els espetecs dels focs d'artifici i la gatzara de la festa i les músiques, es sopà amb el cor amarat de joia i tots els sentits captivats encara per totes les belleses que ens extasiaren a tots en el transcurs del 12 de juliol.

Es féu parada a Arenys per comprar de les seves famoses ametlles. A Girona, on es féu un refresc i a les quatre de la matinada, entre cants, alegria i bon humor, s'arribà a La Canya, sense cap mena d'entorpirament ni succèit desagradable, als crits de: ¡Visca el nostre Diputat! ¡Visca l'Escola! ¡Visca Catalunya! ¡Visca la República!

A. C.

De la Comissió de Cultura i Propaganda d'Esquerra d'Olot

TORTELLÀ

¡ALERTA, REPUBLICANS!

El nostre volgut company de Sant Jaume de Llierca, Llongarriu, ha remarcat en un article, el puntejar en aquesta Comarca, del "Fejocisme", una Associació que té un aparent caràcter esportiu, dins del catolicisme, defugint de la política, segons diuen llurs dirigents, però que en realitat és una organització fascista en embrió; i així veiem que en l'aparició en aquest poble, hi figuren dins d'ella uns quants fills de gent que es nomena republicana, perquè el caràcter manyac de la mateixa no es fa sospitós. El vicari del poble, el qual dirigeix en aquests moments la dita Associació, sempre diu als pressumptes afiliats: "Nosaltres de política no en tenim que fer res; el nostre intent són les excursions, l'esport i res més." Però alguns dels babaus que els segueixen, ja no es recaten de dir que el seu intent és fer la contra a la casa on hi ha una Societat de Socors Mutus, i on radica també el

Centre d'Esquerra Republicana. Nosaltres, encara que els dits babaus no ho diguessin, ja ho sabem. Així és, que prou fer la "cuit" i fer jocs bruts. Tingueu el valor de declarar-vos carlins, tradicionalistes o, si voleu, el sinònim modern, fascistes! Per saber que aquestes organitzacions són de caràcter fascista, féu memòria i recordareu que amb un cop de ploma d'en Mussolini, les Associacions de Joves Cristians d'Itàlia foren incorporades al feixisme.

La culpa és dels pares que permeten que els seus fills signin una acta en blanc; és a dir, que en un moment donat, tots els joves que tenen donada llur signatura per a l'esport, seran convertits, quan menys de nom, en militants dels rengles fascistes, i de fet, una guerra civil entre fills i pares. Això és edificant i molt educatiu, sobretot. Sempre hem vist que la clericalia nodreix les seves organitzacions dels productes de les desorganitzacions familiars i practicant l'aforisme castellà de "divide y vencerás".

En successives notes desemmascararem els vertaders inductors d'aquests atacs, gent que sempre actua a laombra, que tira el roc i amaga la mà, i també cal que alguns pares reflexionin que aquests atacs van contra una organització vital per a ells mateixos. És aquesta unió que els fa nosa a uns quants d'aquest poble i contra ella van dirigits tots els seus intents de desorganització.

Què hi veïssim en l'Organització desferres familiars d'aquells que directa o indirectament atacaren el poble de Tortellà en l'any 1873, ens ho explicariem, però que en ella hi figurin noms que també figuren en el quadro d'honor dels liberals que defensaren les llibertats del poble, plantant cara als carlins? Això, ja no ens ho podem acabar. Aquest contrasentit ja no és més que falta de coneixement, falta de memòria i bona part d'ignorància.

Tenim també, nota de les dones que contribueixen a sostenir la clerecia i que d'una manera amagada i a l'esquena dels seus marits, contra tota moral que preconitza la unió d'esposa i marit per tots els fins comuns de la família, i pensant fer una gran obra familiar, no aconsegueixen altra cosa que fer del marit una joguina, dels quals els seus amics, sinó de present d'amagat, se n'hagin de riure. La clerecia, que la mantinguin els rics, està bé; però els obrers, que més d'una vegada han conegut (per desgràcia) els dies sense pa, no està bé, perquè és donar a qui podria i deuria haver de donar sense esperar que li demanessin; però són gent, els clericals, que donen un aglà per cobrar-se un roure. Ja sabem que moltes dones ho fan per què demanen treball com aquell que va a captar, com si els diners que li donen com a contribució del treball que executa, realment els robes sin, i això, essent una falsa interpretació, és a més, una monstruositat que converteixen l'home en esclau. Les teories de Jesucrist

les posen en pràctica al revés, és a dir, que els que haurien de compadir són els compadits i fan llàstima a més de quatre, sense veure que corren gent miserable pels carrers del nostre poble dignes de llàstima, però aquests, amb més vergonya, no demanen i fins si demanessin els dirien que ja poden treballar. La Religió que nasqué a Galilea i prengué increment en les catacumbes de Roma, com la Religió dels pobres i humils, avui és la Religió dels rics, i solament conserva els pobres com esgraons de l'escala per a arribar als seus fins.

No serà de més, que vigilem i no perdem de vista els mestres d'escola, doncs n'hi ha que es passen les lleis de la República pel barret i estan en concomitància amb la clericalla per a barrejar el concepte i finalitat d'unes excursions, per exemple les de Montserrat, acompanyats de capellans contínuament i visitant l'escola elements que res tenen que fer-hi, perquè el seu ajut és sem-

pre interessant. Potser el senyor Governador tindria que dir-hi alguna cosa en què siguin burlades les lleis de la República?

Republicans! Aparteu els vostres fills d'aquesta gent! Procureu l'educació dels vostres fills sigui laica en tots els seus sentits i no tindreu que presenciar actes com el que avui fuetegem. Aquesta gent sotgen totes

les fallides del poble per omplir-les ells, però sempre dirigint l'aigua cap al seu molí.

Senyor Alcalde: I la Llei d'Associacions, que no regeix per a aquesta gent?

Fins una altra.

CENTRE REPUBLICA
D'ESQUERRA

Tortellà, juliol de 1933.

Servei a domicili i al major.

Dipòsit de vi
de

Joan Moriscot

Ultònia, 5

GIRONA

VINS: Priorat, Múrcia, Alacant, Valdepenyas, Jumilla, Secuita, Vinebra.

Responent de la qualitat dels mateixos.

UN SOL FOC
Proporciona calefacció i aigua calenta a tota la casa
Amb la Calefacció **IDEAL CLASSIC** ja tenim resolt el problema del confort higiènic i econòmic. Per pocs diners podeu instal·lar-la a casa vostra, lliurant-vos, a la tardor i a l'hivern, del fred i de la humitat
Fascicles gratuïts
Bartomeu Agustí
OLOT

Cerralleria artística

de

Bartomeu

Agustí

Direcció tècnica a càrrec de LL. NEBOT

Treballs de ferro forjat en general. Especialitat en portes ballestes, tubulars i ondulades, tribunes, làmpares i escales de cargol.

Olot

Esmolament de Navalles a la perfecció

VENDES DE TOTA CLASSE D'ARTICLES PROPIS PER BARBERIA. — GAVINETERIA FINA. GRAN ASSORTIT EN PERFUMERIA.

JOSEP SERRA

Argenteria, 10 - GIRONA

Comerciants agricultors

Abans de fer vostres compres a neu a visitar el nou Magatzem de grans i pinsos **Enèrgic**

— de —

Jacint Codina

No deixeu de fer una prova de els aliments concentrats **Enèrgic**, per Vaques, Vedelles, Porcs, Gallines i altre bestiar de corral. PRODUCTE NACIONAL AMB PATENT I MARCA REGISTRADA

Passeig de Blai, n.º 31 OLOT Telèfon, n.º 113
Casa central: VIC Rbla. Deballades, n.º 15 - Tel. n.º 192

Societat ANÓNIMA DE TRANSPORTES
OLOT

Servei de Recader diari entre Olot i Barcelona i viceversa amb combinació de l' **Agència Arias**

PASSEIG DEL BORN, N.º 13

Telèfon, 13354

Es garanteix un Servei Ràpid, Econòmic i Perfecte. — Paquets entregats al vespre a Olot, a les nou del matí del dia següent són lliurats als consignataris de Barcelona, i així mateix els que són entregats a Barcelona fins a la una de la tarda, a les set de la mateixa arriben a Olot.

S'ADMETEN ENCARRECS A: **ANÓNIMA DE TRANSPORTES**

(Carrer Antoni Llopi) i a les SUCURSALS: Plaça de la República, 11. - Telèfon, 48 i carrer de la Proa. 7

(ABANS «CASA SINGLA»)

A més, aquesta Societat compta amb un vagó diari de Sant Joan les Abadesses a Barcelona i viceversa, pel transport de mercaderies de **Petita Velocitat** que limita el temps en el trajecte a dos dies.

Cooperació
de Fundició
de ferro i metalls
OLOT
Carretera de Girona, 21
Treball esmerat i
preus mòdics.

FONDA DE RAMON ROVIRA

TELÈFON, 330

Ronda Dr. Robert, núm. 43

GIRONA

CALDERERIA I CALEFACCIÓ CENTRAL FUMISTERIA

Soldadura Autògena i Tall per oxigen
Instal·lació d'Aparells Sanitaris

de

PERE VALENTI FURTET

Calderers, 13 - GIRONA

CENTRE D'ESPECIFICS

UNIC A LA COMARCA

Els millors productes medicinals. - TOTS ELLS D'ORIGEN. - Unics de propietats
terapèutiques garantides.

Plaça de les Castanyes · GIRONA · Telèfon, 144

FARMACIA RIBAS

Radio Selecte

CLARION, PHILCO, FADA,
FERM i totes les marques, últims mo-
dels des de 4 pessetes setmanals.

Carrer Olivo, 8 (davant camp d'Esports)

Bicicletes

LES MILLORS MARQUES A
4 pessetes 25 cèntims setmanals
SENSE ENTRADA

- **GIRONA**

Casa Escatllar

APARELLS DE RADIO

"FADA"

FERRETERIA I BATERIA DE CUINA

OBJECTES PER A REGALS

LOÇA SANITARIA

Rambla Llibertat, 28 - Mercaders, 6-7

Gràfiques
DARIUS
BAHOLA
Girona

CALÇATS MALARET

Vendes a l'engròs i detall

RAMBLA LLIBERTAT, 5

GIRONA

CAFÈS

CORNELLÀ

SUCRES
EMPAQUETATS

Girona

TELÈFON, 321